

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
28	Speeltechniek	Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 3

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 3

Voor deze “Deep Dive” gaan we er van uit dat je weet wat de basisbeginselen van de pentatonische toonladder zijn, dat je de *shapes* volgens het C.A.G.E.D. systeem beheerst, en dat je weet hoe je die *shapes* over de gehele gitaarhals kunt bewegen en combineren. In deze derde uitgave van essentiële blues riffs en licks kijken we naar de stijl van Jared James Nichols, een hedendaagse bluesgigant, wereldberoemd om zijn ongelooflijk beweeglijke *fingerstyle* spel. Jared James Nichols is ook iemand die het allemaal niet te gecompliceerd maakt als hij muziek wil spelen. Een *single pick up* Les Paul, een grommende Blackstar versterker en een Klon Centaur (*overdrive* pedaal), en uiteraard zijn magische vingers. In zijn spel zitten invloeden van Jeff Beck, Zakk Wylde en Leslie West, en hij smeedt dat zodanig samen met zijn eigen *signature style*, dat iedereen, van Joe Bonamassa tot aan Joe Perry, met Nichols wil samenspelen. In deze “Deep Dive” gaan we middels 5 voorbeelden bekijken hoe het muzikale spectrum van Jared James Nichols in elkaar steekt. Alle voorbeelden kunnen met een plectrum worden gespeeld, maar voor de echte Nichols belevenis, zet de gain van je versterker op orkaanniveau, en speel er stevig op los met je duim en je vingers.

1

The image shows musical notation for example 1. It consists of a treble clef staff in 4/4 time, starting with a half rest followed by a quarter note G4. The melody is composed of eighth notes in triplets, with a dynamic marking of *mf*. The fretboard diagram below shows the corresponding fret numbers: 5, 3-0, 5-0, 5, 3-0, 5-0, 5, 3-0, 5-0, 5, 3-0, 5-0, 5, 3. The tablature uses a slash for the first fret and a '3' for the final triplet.

Wat je in voorbeeld 1 ziet, is een *lick* die gebaseerd is op een zogeheten *banjo roll-style*, een typische *fingerpicking* frase die vaak op een banjo wordt gespeeld. Dit is een van de typische karakteristieken van het spel van Nichols. Het patroon is gebaseerd op triplets die worden herhaald, en deze *lick* is tamelijk eenvoudig te spelen en te volgen, als je eenmaal het juiste ritme hebt gevonden. Het voorbeeld is ontleend

aan een E mineur pentatonische toonladder, waarbij de tweede positie van de toonladder op de 3de fret van de G-snaar zit (de B5), ook wel de fameuze “Blue Note” genoemd. Als je dit voorbeeld met *fingerpicking* wilt spelen, gebruik dan de duim voor de D-snaar, en speel de *pull-offs* op de G-snaar met je wijsvinger.

2

Als het aankomt op *riffs*, dan is Nichols een *Groove*-tijger. Hoewel het ritmische patroon in voorbeeld 2 er tamelijk simpel uitziet, heb je een bijzonder goed gevoel voor ritmiek nodig, om deze frase correct te spelen. Het ritme bestaat uit een combinatie van 8ste noten op tel 1 en 3, en kwartnoten op tel 2 en 4. Om de *Groove* intact te houden, moet je proberen om de frase wat losjes te spelen, zonder al te ver af te dwalen van het tempo.

3

Iedere blues-rocker moet in staat zijn snelle pentatonische *licks* te spelen. De lick in voorbeeld 3 heeft een paar mooie *pre-bend* passages en snel afdalend positiespel. Gebruik de E mineur pentatonische toonladder en gooi er een B5 tegenaan, deze keer op de 15de positie van de G-snaar. De eerste twee tellen zijn een *pre-bend* en *release* achtste noot, en twee stijgende zestiende noten. In de laatste twee tellen maak je een dalende beweging in de toonladder.

4

De *riff* in lick 4 zal je waarschijnlijk met open mond bewonderen, als je deze eenmaal beheerst. Gebruikmakend van de E mineur pentatonische toonladder, leef je jezelf in deze *riff* helemaal uit op de 17de positie. De eerste drie tellen bestaan uit standaard 8ste noten met een *full-step bend* op ieder van die drie tellen. Tussen de tellen door moet je de *bend* loslaten en alleen de noot op de 17de positie spelen. Probeer de *string-bend* af te dempen (*muting*) zodat de *bend release* niet hoorbaar is. De twee *bends* in de tweede maat zijn ieder een kwartnoot lang. Je moet de *bend* langzaam uitvoeren en je complete bluesgevoel in de strijd gooien, om deze maat te laten “zingen”.

Country muziek invloeden zijn een andere belangrijke pijler van de Jared James Nichols stijl, waarbij hij vaak gebruik maakt van dalende mineur 6 noten in een soort van pentatonisch loopje op de gitaarhals. Maak je geen zorgen als je het gevoel hebt dat voorbeeld 5 aanvoelt alsof het haastig of druk gespeeld moet worden, dat is in deze speelstijl normaal. De tweede maat heeft recht-toe-recht-aan achtste noten, die je echter staccato moet spelen om het gevoel van gehaastheid in de *lick* te houden.

Alle *licks* en *riffs* in deze “**Deep Dive**” zijn gebaseerd op de E mineur pentatonische toonladder, waarbij gebruik wordt gemaakt van de eerste en tweede *shapes* uit die toonladder, maar voel je vrij om de *licks* over de gehele gitaarhals te spelen, en te achterhalen hoe de *licks* klinken in andere toonsoorten.